

13
Oxi

Uusi Eloinen

Weisu,

Lupaista.

Joka hänen weisa, tie-
tä mitä hän sisälläns pitää, ko-
konpandu suurimmasa
kürusa,

Joka Loukkasa.

Ja Weisatan kuin:
Salonpoika Kewällä totta, ic.



Kürusa

Pändetty Wuonna 1792.

4. Kossa trengi tupakki sarwen, E.
destuopi kuin suuren torwen, Kohta
sihen juore iurr syösten, Piika koria
kans, Otta armollans, Tolda armal-
dans, Kohta kourallans, Suuren tu-
pak uusin ja rusin, Kerta kyllä wiisi
ja kuusi.

5. Sitt hän rupe aiwastamahan, U-
sein myös ihens heittäpi maahan Sill
ei woi kestä, eik estä, Sen wäkewyt
eli karwaut, Totta ratko kans, Edes
ja takans, Piika parka pörrens Ja syö-
ry, Ulos hänest kuin tuoru.

6. Emändä talos on tain werka,
Ei hän huol yhtäkän kerta, Mistän jol-
lei anna ja kanna, Isänd' tupakka, jol-
la lohduutta, Alti wakansa, Kiwusan s
taita, Sittey jouten akka tai waka,
Unen saapi aijansa taka.

7. Eip hän muusta tottell yht ran-
sa, Waan siihen ahkerudensa, Pane
akka parka, tai tarka, Ett tupak rull,
tuodan Turust häll, äinä mara sill,
Ämmän weron kyll, Sentähän ämmä
köyttä mit' löytä, Uijan selsen Kan-
pungin wietä.

8. Kuiten ylin pidoisa olle, Tämä
nätti, tätti rualle, Sillä hän kyll taita,
juur laitta, Uina wisusta, Piippu ny-

sästä, Satvu temmata, Zolla wahweta
sta, Ammä wanan ajuns, ehk haju,
Siitä jokaisell hajo.

9. Ehkei häine persettä peitä, Eikä
paldas terwett löntä, Kuiteng tämä
muori, ain yndri, Kuinga wisusti, Lei-
ka pieni Weiki nykälläns, Kahdell
kourallans Suuren tuwal läjä, ei wää-
jä, Ehkä huhu kauwas, häst wiedoan.

10. Hänest joka paikas näin huu-
tan, Tot tämä muori meild tutan,
Ett hän koria kuppins juur puttins,
Ma kintahans, Wiina oluen kans, Tu-
pal kulda wiel, niin kauwan kuin kiel,
Ei woi enä käändy, Et wäändy, Ehk
laps wieses nähästä näändy.

11. Hän kyll kannu sisarens kans-
sa, Otta wawrin ain ajastansa, Kuin-
ga aamul warhain koht Parhain, wii-
na lönttäisin Saast täälä ioudaisin Sill-
se paha was tull on pikiär, Sentähe-
den paremb täärät Pais määrät, Kuin
lstin korona fehrät.

12. Sitten lakki kaskallans pääsä
Silmä sillin leuka on räätä, Käyden
seini pitkin, sittekin, Mennen seljällen,
kopi kohdastans, Wahro käyvi suust,
Jos se olis wapa muust, Siinä ombi
sika Sitt piika Paras torjama sa pois
liika.

13. JOS

13 Jos wiel jotakin woivi, Tot-
ta ääni huonesä soivi, Sillä lufa tai-
ta koht löytä, Suur niin wiisasta
Waimo maailmasta, Hänen mielestans,
Synöst ja toimestans, Kuin on tot
tranckipntten Ja krotti, Mutuashänen
wainorens otti.

14. Jos sinä puhut häst tosin, Tot-
ta pääki paulta pääll housun, Oho
Ständ' parka, sun partas, Ja myös
hiurians, Jott ämm' kourillans, Har-
ja kauhiast, Eht län kipiäst, Ah se
wanha narri, Koht larsi, Pois talost
tuon kufon orsil.

15. Mutta paras neuwo täs olis,
Ett tai juomatratti koht talis, Synwin
hosutuxi, ja yr Kiinipaiskatur, Kah-
der kolmer kuur, Vastokan sitt siell,
Jongun päiwän wiel, Sill ett hynwä
nyrri, Ei pyrri, Nofast pois wähem-
mällä kurill

16. Moni on niin tupakkan harras,
Ettei huol jos leipä on wartas, Mitä
noast ett saapi kaappi, Tupak taldris-
ki, Jos leikka rikki, Mond tupak tut-
ti, Jott aia puuis, Jost kuiteng' et
oll hynwä Waan synwän, Ripu mene-
tuffan ja päähän.

17. Moni on niin houkka ja maas-
ias, Ett hän aja kadullakin mahas,
Totta tupak riepu sill piippu,
Ulat suusa on, On matt sin tait ton,
Tott ei mikän muu, Tälle tupak suull,
Niin makiällä maista ja haista,
Kuin Piip-
pun täns tupakasta.

18. Hengi hänen haise niin pahal,
Ettäs luulet pääsnen täll haawall,
Sian maon auki juuri tofi,
Joka kar-
masta, hänen waatteislans,
Kän paha löylä,
Kuin myrky kohta, Tosta toi-
nen raitimb saa taudin,
Jong sä kuu-
teng' pitä suuren saalin.

19. Tästäp joku kysnä tohdis,
Mi-
hin hyvän Tupakki söwis,
Niin mä händä wastan,
en lasta, Ettei nälkä
läst, Eik iano häst,
Tottel ensingän,
Waan on rahan hukka toi tuhka,
Pään
myös aina hullur tehd uhka.

20. Tuoppu Koira on myös tain-
werta, Ei hän tänten tule yht kerta,
Ehkä Tinner Kaulan, juur. waulall,
Tulis sidotur, Ja kiin niwotur,
Tott hän mene wiel,
Tossa Krouwin pääl,
Tuopi sielläk ruust wiis kuust,
Kuin
tytymätöin Koira ja Susi.

21. Sitt hän nyrkill pöytäbän hak-
ta, Ja lastit loukaseu nalka,
Huta
jät.

jällens tuoman toisi Suoma, Songa
mahdan kans Mia Alasittans Kewen-
nen mahans, Eik säästä Rahans, Si-
hen ast ett hullun ja houkkan, Katup-
maata ishongin loukkan.

22. Ei hän ketän wertannas pida,
Ehks ehist Lounan taikk Idän, Här-
istu Pöydän päästä kyll hiesä, Huuta
hirmuisest, Hui hui huihiast Unspe-
lin paukku, Säkkipillin naukku, Ol-
kam ilois aina koss tainem Kyllä tyh-
mät murhetti saane.

23. Kellarpiika käsketän tulla, E-
des, ja tuod jalomman rullan, Tu-
pan Tupakkata, ja sata, Pitkä plip-
pu kans, Kyntel pan jälkans, Kyllän
maran kocht, Kaiken sinull tott, Waan
miehet ollam ja iuokma, Paremb'
se kuin itkemi ja huokam.

24. Koska ei hän end moi täärät,
Otta etens kochta ellet wäärät, Heit-
tä siinä paikas Suupassa, Sitten ni-
lutta, Ja myös tykyttä Kulon nuora
kans, Ei oll alallans Waan händ' ko-
win waiwa ja kaiwa Siihen ast ett
hän itkepi aiwan.

25. Mutta kuiteng' tapella tahto,
Ehfei ole wahwemb' kuin wahto: Mie-
ki pois Tupest ja tupest, Puukko jul-
ma

ma kans, Käten kohdastans, Pure
Hambaitans, Koppia kourians Suip.
pus korwall tolle ja tälle, Is saa
toiseld kymmenen jällens.

26. Kuule mua wahan Tuomatrat.
ti, Jong wifoi kaikki en woi matki,
Eiäs olis paremb' ja kaunemb', Ettäs
eläisit, Joka heik raitisi, Ja myös
wäldäisit, Uin ylönpaldisut, Sittes
terwen psyht ja syhiit kaikki kowat on.
net pois hiisin.

27. Nyt minä Weisuni pääkän,
Seidän kaikki hwyästi jätän, Ottakat
sitt waari O Saarit, Mudrit kaikki
kans, Yän nuorten kansan, Jotka mie.
lessän, Soitte eilän, Jo nyt nostant
Rakki ei paikki, Ole mun teit
lumarta rakkii.

